

Sygnatura akt V GC 740/16 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dzierżoniów, dnia 5 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Bogdan Jurgiewicz

Protokolant: Dorota Magdziarczyk

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2016 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa **T. S.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. we W.**

o zapłatę 1 546,90 zł

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę:

- 634,09zł (sześćset trzydzieści cztery złote dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 16 maja 2016r. do dnia zapłaty;

- 912,81zł (dziewięćset dwanaście złotych osiemdziesiąt jeden groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 27 maja 2016 r. do dnia zapłaty;

- 350,56zł (trzysta pięćdziesiąt złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem rekompensaty za odzyskiwanie należności;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.247zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt: V GC 740/16upr

UZASADNIENIE

T. S. pozwem z dnia 28 lipca 2016r. domagał się zasądzenia od (...) sp. z o.o. we W. kwoty 1546,90zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania, a także dodatkowo kwoty 350,56zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności. Uzasadniając roszczenie powód wskazał, że sprzedał stronie pozwanej artykuły spożywcze stwierdzone fakturami vat nr (...), opiewającymi na kwoty 634,09zł i 912,81zł, które nie zostały uregulowane. Wezwanie do zapłaty okazało się bezskuteczne, a w konsekwencji powód uprawniony był domagać się zryczałtowanej opłaty dodatkowej na podstawie zapisów ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. W stosunku do tak określonego roszczenia tut. Sąd w dniu 2 września 2016r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (V GNc 1440/16).

Strona pozwana zaskarżyła w/w nakaz w całości zarzucając niezasadność obciążenia jej równowartością sumy 40euro oraz kosztami procesu. Podała, że powód dochodzi zapłaty każdej zaległej faktury w drodze odrębnego procesu, nieetycznie domagając się każdorazowo zapłaty kosztów dodatkowych. Takie postępowanie w jej ocenie stanowiło nadużycie prawa podmiotowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. S., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w 2016r. sprzedał (...) sp. z o.o. we W. artykuły spożywcze za cenę 634,09zł i 912,81zł, wystawiając faktury vat nr (...).

(Dowód: - okoliczności bezsporne,

-wskazane faktury, k. 12-14 akt)

Wobec upływu terminów płatności w lipcu 2016r. wezwano stronę pozwaną do uregulowania licznych zaległości, w tym należności objętych przedmiotowym pozwem.

(Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 08.07.2016r., k. 15-16 akt)

Strona pozwana nie dokonała żadnej spłaty na poczet wskazanych należności.

(Dowód: - okoliczności bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie był fakt istnienia stosunku cywilnoprawnego pomiędzy stronami, opartego o umowę sprzedaży asortymentu spożywczego. Bezsporna była także zwłoka strony pozwanej w zapłacie cen nabycia towarów. Sporna okazała się zasadność domagania się przez powoda kosztów procesu jak i rekompensaty za koszty odzyskiwania należności.

Analiza całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie dała podstawę do dokonania przez Sąd oceny, że powód miał prawo rościć o koszty spowodowane zwłoką w spełnieniu świadczenia przez stronę pozwaną. W rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. 2013r., nr.403) równowartość sumy 40 euro stanowi należność uboczną obok innych kosztów postępowania jako ryczałtowe minimum kosztów postępowania przewidziane dla wierzyciela jako strony transakcji handlowej zawartej z innym przedsiębiorcą, w zakresie odpłatnej sprzedaży rzeczy lub usługi. Uprawnienie wierzyciela do żądania tej kwoty jest niezależne od faktu poniesienia szkody, co ma na celu mobilizować kontrahentów do realizowania swych obowiązków umownych w przepisanych terminach. Niewątpliwie utrata płynności finansowej przedsiębiorstw jest znacznym zagrożeniem powodzenia ich bytu gospodarczego, stąd wbrew twierdzeniom strony pozwanej powód mógł dowolnie decydować o ilości wytaczanych powództw i żądanych kosztów, o ile podstawy zobowiązań pozwanej spółki będą udowodnione (por. wyrok SN z dnia 11 grudnia 2015r., III CZP 95/15). Dodatkowo powołać można rozważania Sądu Najwyższego, gdzie stwierdzono, że „rekompensata za koszty odzyskiwania należności w wysokości 40 euro przysługuje wierzycielowi bez konieczności wykazania, że koszty te zostały poniesione i uprawnienie to aktualizuje się automatycznie po upływie terminów zapłaty ustalonych w umowie”.

W konsekwencji nie było żadnych podstaw do przyjęcia, aby powód wykonywał swoje prawo podmiotowe w sposób sprzeczny z jego społeczno-gospodarczym przeznaczeniem. Należy wskazać, że strona pozwana kwestionowała etykę postępowania powoda, który w ocenie Sądu jedynie zmierzał do skutecznego uzyskania należnej ochrony prawnej, zaś nie odniosła się wcale merytorycznie do kwestii zalegania ze spełnieniem świadczeń finansowych. Nie ulega bowiem wątpliwości, że to strona pozwana dała powód do wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie poprzez nieterminowe wykonywanie umów kupna towarów handlowych, stąd także brak było wszelkich podstaw do nie obciążania jej kosztami procesu. Pozwana nie podniosła żadnych okoliczności, wskazujących na wyjątkową sytuację jej przedsiębiorstwa powodującą zaległości finansowe ani nie wykazała podjęcia działań celem zaspokojenia długów.

Wobec powyższych rozważań na podstawie art. 535 k.c. w zw. z art. 6 k.c. orzeczono jak w wyroku. Odsetki ustawowe zasądzono na podstawie art. 481 k.c. O kosztach postępowania orzeczono przyjmując, że powód wygrał niniejszy spór w całości, a na poniesione przez niego koszty procesu złożyła się opłata od pozwu w kwocie 30zł oraz koszty zastępstwa

prawnego w kwocie 1217zł na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.